

Poveștile strălucitoare ale lui

SHOU

Jean Paul Gaultier i-a văzut colierele într-o vitrină din Barcelona, încredințându-i pe loc designul colecției sale de accesorii haute-couture. Au urmat Chloé, Roberto Cavalli și John Galliano. Am stat de vorbă, în exclusivitate, cu talentata Shourouk Rhaïem, designerul tunisian responsabil pentru explozia de culori și forme orientale din universul accesoriilor de lux.

de Diana-Florina Cosmin

Dacă la vreo recepție de gală se întâmplă să vă pătrundă în raza vizuală o doamnă distinsă, într-o „micuță rochie neagră” clasică, purtând la gât un colier sub forma unui cornet de înghețată ce pare asamblat din pietre multicolore, paiete și figurine fosforescente de către un copil aflat la ora de lucru manual, nu ridicați din sprâncene. Cel mai probabil doamna cu pricina este una dintre miile de admiratoare Shourouk, brandul creatoarei pariziene de origine tunisiană Shourouk Rhaïem.

Din 2009, când a intrat în lumea modei pe ușa din față, ca designer al colecției de accesorii pentru linia haute-couture toamnă-iarnă a lui Jean Paul Gaultier, Shourouk a deschis apetitul lumii întregi pentru creații ludice care îmbină cu nonșalanță ștrasurile, cristalele Swarovski, pietrele multicolore, paietele în nuanțe ieșite din comun, bucățile de lemn și mărgelile de plastic. De multe ori chiar pe toate în aceeași piesă cu valoare de declarație stilistică. Cu prețuri care sar lejer de o

mie de euro, accesoriile micuței tunisiene sfidează minimalismul, dar mențin în același timp un echilibru fascinant între culorile tari și formele ieșite din comun și ceea ce lumea bună a modei numește „bun-gust”.

Par a fi fost create special pentru reinventarea acelei „*little black dress*” uitată în cel mai îndepărtat colț al dulapului, transformând chiar și o ținută absolut banală într-o apariție de avangardă, fără a putea fi considerate vreodată „prea mult”. Pentru că

în ultimii ani povestea de succes a tinerei a luat proporțiile unui adevărat basm oriental – de la case mari precum Chloé, Roberto Cavalli și John Galliano, până la propriul brand purtat de mai-toate celebritățile - am stat de vorbă cu însăși Shourouk Rhaïem despre cum îți faci singur norocul în cercul închis al modei de lux, când ești o tânără cu vise mari, imaginație și cu dorința de a pune un zâmbet larg pe chipul iubitoarelor de accesorii scumpe și, mai ales, absolut ieșite din comun.

R O U K

Forbes LIFE: Unele din colierele tale aduc foarte bine cu motivele imprimeurilor de pe țesăturile tipic orientale. Care sunt cele mai vii amintiri din copilăria ta petrecută în Tunisia și cum ți-au influențat ele creațiile?

Shourouk: Așa este! Fiind crescută în Nabeul, un oraș tunisian renumit pentru arta broderiilor manuale, am învățat de mică, de la bunica mea, tehnicile specifice ale costumului tradițional, care mi s-au părut mereu extrem de inspiraționale. Tunisienele iubesc bijuteriile mari și colorate, mai ales când e vorba de evenimentele speciale din viața lor, iar faptul că am fost expusă acestui mediu mi-a influențat foarte mult simțul estetic. Iubesc

accesoriile strălucitoare, care atrag atenția prin migala detaliilor, astfel încât nu arată niciodată încărcat, ci dimpotrivă, devin prețioase și elegante.

Tocmai de la această tehnică tradițional-tunisiană de brodare a țesăturilor am pornit în prima mea colecție de coliere. Jean Paul Gaultier era în vacanță la Barcelona și a zărit una dintre piesele mele în vitrina unui mic *boutique* de pe o străduță. El apreciază foarte mult tehnicile tradiționale și are o aplecare către combinațiile inedite între clasicismul unui anumit loc și influențele diverse pe care le lasă diferitele culturi care intră în contact cu acel spațiu. M-a căutat imediat, ca să-mi propună să fac linia de accesorii pentru colecțiile

lui de *haute-couture* pentru toamnă-iarnă 2009-2010 și de acolo a început totul.

FL: Ai știut dintotdeauna că bijuteriile vor fi drumul tău sau întâlnirea cu Gaultier ți-a pecetluit decizia?

S: Am simțit-o mereu, pentru că una dintre cele mai vechi amintiri din copilărie este despre cum mă jucam cu brățările cu diamante ale bunicii mele. Încă de pe-atunci mă fascinau cristalele și podoabele, iar când bunica mea își deschidea cutia de bijuterii pentru vreo ocazie specială, acele coliere cu pietre prețioase mi se păreau cea mai grozavă comoară de pe lume. Întâlnirile mele ulterioare cu Jean Paul Gaultier, Chloé, Galliano sau Cavalli doar

mi-au confirmat că acesta este drumul corect.

FL: Ce ai învățat de la fiecare dintre marile case de modă în care ai lucrat în ultimii cinci ani?

S: Uite, la Chloé de exemplu mi-am șlefuit și mi-am accentuat un al șaselea simț legat de țesături. Am învățat cum se combină între ele materialele neconvenționale cu unele foarte prețioase și scumpe și mi-am dus mai departe înclinația nativă pentru broderie, pentru finețea amănunțelor și pentru bogăția detaliilor. La Galliano, în schimb, am învățat tiparele gânditului „*outside the box*” și am căpătat mai multă încredere în mine însămi și în capacitatea de a-mi depăși limitele, pentru că a fi designer înseamnă în

primul rând a-ți asuma o anumită identitate estetică, fără compromisi și fără să te îndoiești vreodată de flerul tău. Iar Cavalli mi-a dat impulsul final de a-mi lansa propriul brand. Acolo am descoperit latura comercială a industriei de modă, pentru că să pui bazele propriei mărci înseamnă în același timp să devii șeful altor oameni și motorul unei afaceri.

FL: Cât de greu e să răzbați în Paris, orașul modei, ca tânăr designer venind dintr-o țară străină, chiar dacă talentul e de partea ta?

S: Foarte! Cel mai greu în modă nu e doar să te lansezi, ci să și rezisti acolo, să poți să te reinventezi în fiecare sezon și să aduci ceva nou care să ia prin

surprindere oamenii care-ți apreciază creațiile, fără să pierzi din identitatea stilistică pe care singur ți-ai trasat-o la început. Acesta este factorul X al reușitei, după părerea mea, iar eu încerc să-l obțin prin combinațiile între materiale și me-lanjul de forme. Spre exemplu, în colecția de primăvară-vară din acest an am lucrat pentru prima dată cu piele exotica de piton și am lansat și câteva șepci accesori-zate cu bijuterii, pentru a da o notă urbană, de „streetwear“, colecției. Când despre toamnă-iarnă, și acolo am niște noutăți în legătură cu care am mari emoții (râde). Ține-mi pumnii!

FL: Aceste idei de reinventare continuă îți vin sub formă de „flash“-uri pe care le pui imediat pe hârtie sau e mai curând un proces gradual, de experimentare cu texturi, pietre și modele diferite?

S: Inspirația apare în mod spontan, în călătoriile mele, și poate veni de la un obiect, de la o imagine sau chiar de la un fel de mâncare local. Când se întâmplă asta, aduc cu mine acasă cărți, obiecte tradiționale – spre exemplu, carafe din Thailanda sau brățări indiene cumpărate dintr-o piață din Bombay - materiale sau lumânări din locul respectiv și încerc să lucrez cu echipa mea pentru a integra acel nou spirit, acele nuanțe sau forme noi, în colecția la care lucrăm în acel moment. E crucială această etapă a împărtășirii experienței

mele cu ei, fiindcă acolo se cristalizează ideea centrală a colecției. E palpitant, dar și puțin înspăimântător, pentru că ai senzația că viitorul tău depinde de fiecare nou pas. Stai mereu sub presiune, știind că trebuie să vii cu o nouă colecție incredibilă, care să placă și să te mențină în top.

FL: Cum pornește efectiv o nouă colecție?

S: La mine totul începe cu tehnica pe care aleg să o folosesc în colecția respectivă. Ea conduce întreg procesul de creație, mai ales că eu sunt extrem de sensibilă la detalii și toate modelele Shourouk sunt făcute manual, cel mai adesea pornind de la tehnici inedite de broderie. Un anumit design nu este considerat terminat decât în momentul în care eu sunt sută la sută convinsă că n-aș mai mișca nici măcar un cristal din locul în care se află deja. Facem o mulțime de probe înainte, pe membrii echipei, pentru a avea certitudinea că formele sunt îndeajuns de armonioase și că designul e confortabil.

FL: Când ai știut, fără umbră de dubiu, că ți-ai depășit propriile limite?

S: Când am creat un accesoriu personalizat pentru Michelle Obama. Pentru vizita ei de stat la Dublin, în 2011, a hotărât să transforme o bentiță de-a mea într-o curea. A arătat foarte feminină și originală în același timp, și - știind cât de interesată este de tinerii designeri – mă simt

flatată că, din tot ceea ce există pe piață, a ales o creație semnată de mine. Dar, între noi fie vorba, sunt puțin timidă când întâlnesc prin Paris sau la vreo petrecere o femeie care poartă una dintre creațiile mele și consider mereu că mai am încă multe limite de depășit. E un proces continuu, alimentat de două ingrediente: multă speranță și multă muncă.

FL: Care sunt oamenii de creație pe care îi admiri cel mai mult, în industria modei?

S: Îmi plac foarte mult cei care au o identitate estetică extrem de pronunțată și care nu se tem să-și asume riscuri. Acum, de exemplu, ador ceea ce a făcut Olivier Rousteing la Balmain, pentru că reinterpretarea anilor '80 și '90 rezonază de minune cu copilăria și adolescența mea, ținutele fiind în același timp extrem de contemporane, adaptate siluetei actuale. De asemenea, sunt fascinată de creațiile lui Riccardo Tisci pentru Givenchy, pentru că - sezon după sezon - surprinde cu complexitatea broderiilor și cu prețiozitatea materialelor. Ceea ce face el e foarte aproape de o operă de artă. Și, firește, o iubesc pe Miuccia Prada, care concepe totul având în minte femeia care îi va purta creațiile. Apreciez faptul că fiecare piesă semnată de ea are o notă de ironie. E un designer cu un simț al umorului extrem de fin și care se pricepe de minune să-l introducă, subtil, în ansamblul creațiilor sale. ■

Să ai succes în modă e palpitant, dar și înspăimântător, pentru că viitorul tău depinde de fiecare pas. Stai sub presiune, știind că trebuie să vii cu o nouă colecție incredibilă, care să placă și să te mențină în top.

